Scrisoarea Plenarei

(Urmare din pag. 1)

ţează Comitetul Central al partidului şi pe dumneavoastră personal, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că vor munci cu pasiune şi energie pentru înfăptuirea politicii partidului nostru, pentru traducerea în viaţă a măreţului program prefigurat de cel de al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Ne angajăm în mod solemn să îndeplinim cu cinste, la nivelul noilor cerinţe şi exigenţe, sarcinile ce ne revin în dezvoltarea permanentă a educaţiei fizice şi sportului. Perfecţionînd neîncetat metodele de muncă, promovînd iniţiativa şi înaltul simţ de răspundere faţă de îndatoririle noastre, vom căuta să sporim contribuţia mişcării sportive la menţinerea şi întărirea sănătăţii celor ce muncesc, la creşterea unor generaţii viguroase, capabile să ducă la bun sfîrşit sarcinile uriaşe pe care le pune construcţia socialismului şi comunismului.

Prin noi şi mereu mai valoroase performanţe, vom ridica pe culmi şi mai înalte gloria sportivă a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

Însufleţiţi de perspectivele luminoase ce se deschid în continuare ţării noastre, ne afirmăm, şi cu acest prilej, alături de întreaga naţiune, ataşamentul nemărginit faţă de partidul nostru drag, conducător încercat al poporului, faţă de dumneavoastră, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, slujitor credincios al partidului, cel mai vrednic fiu al poporului.

PLENARA CONSILIULUI NAŢIONAL PENTRU EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT

(Urmare din pag. 1)

În cadrul luărilor de cuvînt s-au făcut propuneri interesante, s-au emis idei inedite, oglindind preocuparea cadrelor de bază ale mişcării sportive pentru dezvoltarea şi progresul necontenit al acestei activităţi.

Tovarăşa Maria Login, consilier în Ministerul Învăţămîntului, a subliniat rolul major pe care este chemată să-l joace şcoala în contextul mişcării sportive naţionale.

Referindu-se la perspectivele pe care proiectul de Directive le deschide în faţa şcolii româneşti, a educaţiei fizice şi sportului şcolar, vorbitoarea a arătat : **„În ultima perioadă, învăţămîntul se află în atenţia stăruitoare a conducerii partidului şi statului nostru. Au fost elaborate noua orientare şi profilul întregului sistem de învăţămînt, au fost concepute şi au început să prindă viaţă măsurile cele mai importante pentru dezvoltarea şi perfecţionarea lui. Printre acestea se înscriu şi cele care se referă la îmbunătăţirea educaţiei fizice şi sportului şcolar. Astfel, începînd cu noul an de învăţămînt, educaţia fizică va fi predată de cadre de specialitate, începînd cu clasa I ; la şcolile generale cu un singur rînd de clase se va putea constitui o catedră completă ; îşi vor începe în curînd activitatea patru şcoli generale cu program de educaţie fizică.**

Şcoala noastră de astăzi, mai mult ca oricînd, urmăreşte să cultive nu numai graiul şi slovele în rîndul tinerilor ce i-au fost încredinţaţi, ci să-i dezvolte armonios, intelectual şi fizic, să le oţelească trupurile, să le formeze înalte trăsături de caracter".

Abordînd problema activităţilor sportive de masă, tovarăşul Emil Ghibu, vicepreşedinte al C.N.E.F.S., a subliniat caracterul utilitar al acestei activităţi, izvorînd din necesitatea asigurării dezvoltării multilaterale a oamenilor muncii şi în special a tineretului. **„Sarcinile de însemnătate istorică pe care le trasează Documentele celui de-al X-lea Congres reclamă generaţii viguroase, capabile să le îndeplinească exemplar, desăvîrşind construcţia socialismului în patria noastră şi trecînd la construcţia desfăşurată a comunismului. În acest sens, educaţia fizică a maselor capătă valenţele unei probleme de interes naţional. Desigur** — a spus, printre altele, tov. Emil Ghibu — **pe noi ne umple de o reală mîndrie patriotică faptul că la 12 ramuri sportive reprezentanţii României concurează cu succes în marile competiţii internaţionale, se impun şi învinge. Şi aceasta este o urmare a înfloririi sportului de masă, prin grija permanentă a partidului şi statului nostru".**

Tovarăşul Nicolae Mureşan, preşedintele C.J.E.F.S. Cluj, menţiona : **„Încadrîndu-se în efortul general al oamenilor muncii, sub îndrumarea organelor de partid, sportivii români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi de pe cuprinsul judeţului Cluj, participă activ, ca într-o mare familie, la dezvoltarea sportului din ţara noastră. În anul competiţional 1968/1969 judeţul Cluj este reprezentat în campionatele naţionale de nu mai puţin de 43 de echipe. Sportivii noştri au corectat în această perioadă 48 recorduri naţionale şi 206 recorduri judeţene. 65 de sportivi au devenit campioni naţionali, iar 5 au obţinut titlul de maeştri ai sportului. Succesele acestea, remarcabile pe drept cuvînt, nu ne mulţumesc, totuşi. Sîntem pe deplin conştienţi de faptul că în etapa actuală pe care o străbate poporul nostru responsabilităţile fiecăruia cresc. Ne vom strădui să fim la înălţimea lor."**

În aceeaşi notă însufleţitoare au vorbit şi ceilalţi tovarăşi care au luat cuvîntul la această plenară : Augustin Brînduşă, preşedintele C.J.E.F.S. Dolj, Ion Şiclovan, vicepreşedinte al Federaţiei române de fotbal, Ion Izvoranu, secretar general al Federaţiei române de rugby, Gheorghe Vlădică, şeful Secţiei de propagandă a C.N.E.F.S., Gheorghe Ghişoiu, secretar al C.N.E.F.S., Gheorghe Iacobini, secretar general al Federaţiei române de lupte, Mircea Costea, redactor şef al Publicaţiilor sportive periodice, Gheorghe Oprică, preşedintele C.J.E.F.S. Galaţi şi Ion Păun, şeful Secţiei relaţii internaţionale a C.N.E.F.S.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, Plenara a adoptat în unanimitate scrisoarea adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

DUELUL INDIRECT RAPID-STEAUA

Aşa cum prevăzusem, după rezultatul de egalitate dintre Rapid şi Steaua lupta pentru titlul de campioană a ţării la juniori mari se rezumă la o dispută pentru rotunjirea golaverajului acestor echipe, element care va determina clasamentul final. Deocamdată, Rapid stă ceva mai bine, deoarece a învins pe C.S.M. Cluj cu 14—1, în vreme ce Steaua a dispus de Dinamo „doar" cu 7—3. De altfel, caracteristica generală a acestei ediţii a campionatului este decalajul valoric, evident şi supărător, dintre formaţiile participante.

Rezultate : Steaua — Dinamo 7—3. Rapid — C.S.M. Cluj 14—1, Dinamo 12—1 cu C.S.M. Cluj şi 8—3 cu Mureşul, Crişul — Mureşul 7—2.

Astăzi, de la orele 9,30 şi 17,30, au loc, la ştrandul Tineretului, ultimele etape.

Agendă competiţională

LA 61 DE ANI, ÎNOTÎND DE LA BRĂILA LA GALAŢI

Tradiţionalul concurs de înot „Cursa de mare fond pe Dunăre", desfăşurat pe distanţa celor 22 de km care despart Brăila de Galaţi, s-a bucurat, ca în fiecare an, de un frumos succes. După o dispută pasionantă, primul loc a fost cucerit de gălăţeanul Dan Ungureanu, urmat de concetăţenii săi Gheorghe Ion şi Gabriel Dumitrescu.

La competiţie a participat şi veteranul cursei, Nicolae Gretzi, în vîrstă de 61 de ani, care a luat pentru prima dată startul în această întrecere în anul 1926 ! El s-a clasat pe locul 13 (din 19 înotători). Pentru perseverenţa sa, pentru exemplul pe care îl oferă tineretului, Nicolae Grenzi a fost premiat cu o frumoasă cupă de cristal oferită de forul organizator, U.G.S.R.

În cursa fetelor (10 km), victoria a revenit cunoscutei Gica Manafu, urmată de Cosette Crăsneanu şi de Silvia Ungureanu.

SCURTE ŞTIRI

● Înotătorii N. Tat, Al. Băin, C. Rőlik şi Fr. Rőlik au plecat la Leipzig pentru a participa la un concurs internaţional.

● De vineri pînă duminică, bazinul din Reşiţa va găzdui finalele campionatului de înot al şcolilor sportive.

● Între 26 iulie şi 4 august, cei mai buni săritori juniori din Republica Socialistă România, Republica Federală a Germaniei şi Italia se vor pregăti în comun şi se vor întrece în cadrul unor concursuri ce vor avea loc la ştrandul Tineretului din Capitală.

● Simbătă şi duminică, ştrandul Tineretului va fi gazda finalelor campionatelor naţionale de sărituri pentru juniori.

● Între 4 şi 11 august se va desfăşura, la Sibiu şi la Bucureşti, dubla înfruntare dintre selecţionatele de sărituri ale României şi R.S.F.S.R.

● Copiii îşi vor disputa titlurile de campioni la înot între 7—11 august, la bazinul Dinamo din Capitală.

Primii 15 campioni

Ieri, la Snagov, într-un decor propriu unei mari întreceri — culoare frumos balizate, flamuri sportive, şalupe oficiale etc. — au început mult aşteptatele finale ale campionatelor naţionale de caiac-canoe rezervate juniorilor. „Tonul" l-au dat seriile eliminatorii, în ale căror furci caudine au rămas multe echipaje. Cei calificaţi (cîştigătorii acestor serii) s-au întrecut, apoi, în finale şi putem spune că disputa a fost destul de aprigă. Să dăm însă cuvîntul rezultatelor. Întîi, fondul (juniori mari — 5000 m) : **K 2** — 1. Dinamo (A. Manea, Şt. Şhiopu) 18:02,0, 2. Ancora Galaţi (M. Irimia, E. Gologan) 18:30,0, 3. Olimpia Bucureşti (Ghimici, Neagu) 18:32,0 ; **K 1** — 1. Pavel Erost (Steaua) 19:43,7, 2. A. Ratz (Olimpia Reşiţa) 19:51,8, 3. Gh. Baccéla (Dunărea Galaţi) 19:59,6 ; **C 2** — 1. Dinamo (Buhaev, Vorobiov) 19:33,6, 2. Dinamo (E. Nemeş, S. Nemeş) 19:39,0, 3. Constructorul Hunedoara (Fara, Coman) 20:16,5 ; **C 1** — 1. Ion Ştefan (Dinamo) 22:13,5, 2. Ovidiu Crudu (Voinţa Arad) 22:43,7, 3. T. Nichitov (Steaua) 23:01,0 ; **K 4** — 1. Dinamo (Sămoschi, Smasnoi, Sidorenco, Lupea) 15:54,5, 2. Ancora Galaţi 16:20,5, 3. Olimpia Bucureşti 16:33,4.

Acestea au fost dimineaţa. Finalele de după-amiază au atras din nou privirile specialiştilor asupra talentatului nostru schimb de mîine. Juniorii caiacişti şi canoişti s-au prezentat bine pregătiţi fizic şi tehnic, culegînd aprecieri unanime. Rezultate tehnice : JUNIOARE MARI : **K 1** — 500 M 1. Maria Nichiforov (Dunărea Galaţi) 2:15,0, 2. Elena Tudor (C.S.Ş. Buc.) 2:57,7, 3. Sofia Iordan (Ancora Galaţi) 2:30,0 ; **K 2 — 500 M** 1. Steaua (Natalia Timofte, Paulina Maftei) 2:05,2, 2. Dinamo (Niculina Niţu, Afrodita Gologan) 2:11,2, 3. C.S.Ş. (Georgescu, A. Niţu) 2:14,0 ; **K 4 — 500 M** 1. Dinamo (Maria Lovin, Ioana Calenic, Maria Drăghici, Aglaia Răutu) 1:48,2, 2. Steaua 1:51,6, 3. Ş. S. 2 Bucureşti 1:55,7 ; JUNIORI MARI : **K 1 — 500 M.** 1. Dumitru Petrescu (C.S.Ş.) 1:56,3, 2. Ion Bivol (Constructorul Hunedoara) 1:56,8, 3. Tiberiu Dineş (U.T.A.) 2:04,4 ; **K 2 — 500 M** 1. Dinamo (Nemeş, Bujor) 1:48,3, 2. Ş. S. 2 (Găjgan, Minculescu) 1:51,3, 3. C.S.Ş. 1:56,3 ; **C 1 — 1000 M** 1. Gh. Carpo (Dinamo) 4:41,0, 2. I. Turlică (Dunărea Galaţi) 4:49,6, 3. D. Simionov (Steaua) 4:50,4 ; **C 2 — 1000 M** 1. Steaua (Simionov, Nichitov) 4:02,5, 2. Dinamo 4:05,7, 3. Ancora Galaţi 4:20,0 ; **K 1 — 1000 M** 1. Ion Dragulschi (Steaua) 4:05,4, 2. D. Diaconescu (Ş. S. 2) 4:16,1, 3. Şt. Pătru (Voinţa Buc.) 4:26,3 ; **K 2 — 1000 M** 1. Dinamo (Petre Tudose, Nicolae Tănase) 3:43,2, 2. Ş. S. Timişoara 3:48,1, 3. Constructorul Timişoara 3:48,6 ; **K 4 — 1000 M** 1. Steaua (Vartolomeu, Dumitrescu, Dobre, Nichifor) 3:23,7, 2. C.S.Ş. 3:27,5, 3. Olimpia Reşiţa 3:38,6.

Phoenix Essen — Metalul Copşa Mică 15-14 (3-4)

COPŞA MICA, 23 (prin telefon). Continuîndu-şi turneul în ţara noastră, echipa masculină de handbal Phoenix Essen (R.F. a Germaniei), antrenată de Petre Ivănescu, a susţinut un meci cu echipa locală Metalul. După un joc viu disputat, oaspeţii au reuşit să-şi adjudece victoria cu scorul de 15—14 (3—4).

MARIUS FALICIU-coresp.

P.S. În cadrul primului meci al turneului efectuat în ţara noastră de echipa Phoenix Essen, victoria a revenit oaspeţilor cu 24—14 şi nu echipei Independenţa Sibiu, cum dintr-o eroare a apărut în ziarul nostru de marţi.

ŞT. SUCIU — CÎŞTIGĂTOR ÎN PRIMA ETAPĂ A CIRCUITULUI CICLIST AL JUDEŢULUI BRAŞOV

PREDEAL, 23 (prin telefon). Miercuri s-a dat startul în prima etapă a celei de **a 15-a ediţii a Circuitului ciclist al judeţului Braşov,** la care sînt prezenţi **34** de alergători de la Dinamo Bucureşti, Metalul Ploieni, C.S. Mureşul, C.S.M. Cluj, Constructorul Constanţa, Tractorul şi Dezrobirea Braşov. Traseul etapei inaugurale (Braşov — Sf. Gheorghe — Tuşnad — Braşov — Predeal) a fost destul de lung (160 km) şi variat, fiind parcurs pe un timp capricios (ploaia a întîmpinat în patru rînduri caravana). O remarcă pozitivă — participarea masivă a tineretului. În schimb, de la startul tradiţionalei competiţii au lipsit cîţiva dintre fruntaşii ciclismului nostru, în special de la cluburile Steaua şi Dinamo, care ar fi avut prilejul să facă o utilă verificare înaintea marilor competiţii ce-i aşteaptă.

Pe parcursul întrecerii am asistat la cîteva acţiuni, însă pînă la întoarcerea de la Tuşnad orice tentativă a fost anihilată. Din comuna Micfalău, în schimb, s-a detaşat un pluton de 13 alergători, 11 dintre ei trecînd în acelaşi timp linia de sosire din centrul Predealului. Sprintul final l-a revenit lui **Ştefan Suciu.** Tot el a cîştigat şi pe cel din Tuşnad, în timp ce la căţărarea de pe serpentinele Predealului cel mai bun s-a dovedit Victor Răţoi.

Rezultate : 1. Şt. Suciu (Dezrobirea Braşov) 4 h 15:4, 2. N. David (Mureşul Tg. Mureş), 3. W. Egyed (Dezrobirea), 4. V. Răţoi (Dinamo Buc.), 5. M. Rîndaşu (Metalul Ploieni), 6. I. Cosma II (Dinamo Buc.), 7. P. Drăgan (Dinamo Buc.), 8. V. Rusu (C.S.M. Cluj), 9. I. Naghi (C.S.M.), 10. A. Györfy (Mureşul), 11. P. Kelemen (Mureşul). **Joi — etapa a II-a:** Predeal — Făgăraş — Oraşul Victoria (123 km).

CAROL GRUIA
coresp. principal

Completaţi-vă garderoba pentru vacanţă, cu confecţii de sezon, articole de lenjerie şi încălţăminte de vară, numeroase articole pentru Litoral şi ştrand, ale căror preţuri curente sînt reduse cu 25—30%.
Nu uitaţi, numai în intervalul 21 iulie — 30 august crt. !

DE LA I.E.A.B.S.

Pentru campionatele internaţionale de atletism care vor avea loc în zilele de 26—27 iulie 1969 pe Stadionul Republicii, biletele se pun în vînzare la următoarele case de bilete : Agenţia Smîrdan, Stadionul 23 August, Stadionul Republicii, şi la biroul de informaţii C.N.E.F.S.

De asemenea, se vor pune în vînzare bilete la Uzinele : 23 August, Republica, Grivita Roşie şi Vulcan.

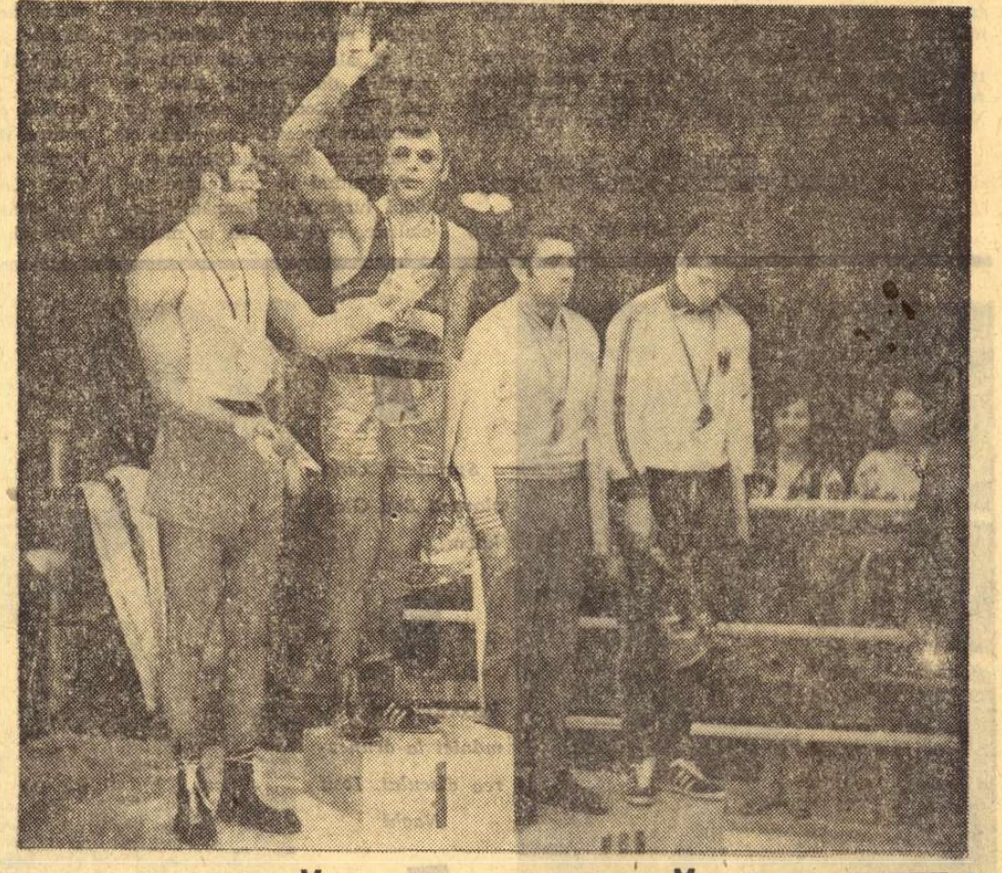

Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, răspunzînd ovaţiilor publicului — iată un moment de neuitat.

LINIŞTEA DE DUPĂ FURTUNĂ...

Reportajul de faţă reprezintă, într-un fel, reluarea altuia, mai vechi — **„Liniştea dinaintea furtunii"** — realizat în orele premergătoare gongului inaugural al acelui festival al mănuşilor continentale care a fost campionatul european de box, Bucureşti — '69...

Atunci — în liniştea Herăstrăului, tulburată arar de vaporaşele ce îmbiau parcă la o vacanţă fără de sfîrşit — reporterul, plecat în căutarea ineditului printre pugiliştii tricolori, a întîlnit în persoana greului Ion Alexe pe unul dintre cei pentru care cucerirea titlului continental rămînea — la prima prezenţă în marele „careu magic" al Europei şi la nici 21 de ani — o dulce speranţă, în care — sincer vorbind — nu prea credea nici el...

Ne promisese în ziua aceea, încă înainte de urcarea în ring o discuţie à la longue, în care — spera reporterul — să ne mărturisească direct, sincer, tot ceea ce a simţit în acele zile de maximă încordare, de veritabilă biciuire a nervilor, zile în care forţa pumnilor caută un aliat preţios în încredere, în voinţă, întrevederea, însă, s-a tot amînat — poate firesc —, Ion Alexe fiind mult timp după izbîndă în acea zonă a impresiilor violente despre care se zice că e ideal s-o traverseze fiecare de vorbă cu sine însuşi.

Poate tocmai de aceea, reîntîlnindu-l zilele trecute am considerat că prezentul reportaj nu reprezintă altceva decît continuarea celui mai vechi : era acum LINIŞTEA DE DUPĂ FURTUNĂ...

★

Sub cupola „Sălii Sporturilor" din Constanţa, „Mănuşa litoralului" îşi consumă ultimul act... În rîndul întîi, acolo unde feţele aburite de efort ale celor din ring se disting pînă la elementul de încreţire a frunţii, un tînăr spătos, într-o bluză de culoarea seninului lăsat afară, trăieşte cu intensitate încleştarea celor doi pugilişti : mişcă pumnii cu repeziciune de parc-ar lovi într-un adversar invizibil, se ridică din scaun căutînd parcă o bărbie imaginară, cade la loc, istovit, ca după recepţionarea unei „directe" necruţătoare... Este dacă vreţi, un fel de pantomimă al cărui Marceau sau Raikin, este de data aceasta — desigur, nedeliberat — campionul european al greilor Ion Alexe...

...De cîteva minute stăm de vorbă într-un colţ îndepărtat al sălii parcă mai ferit de ochii indiscreţilor. Discutăm despre una, despre alta încercînd să acoperim în cuvinte tot intervalul de timp care s-a scurs de la „europene" : îmi povesteşte cît de mult îi place marea — **„de altfel, aş fi putut să mă duc şi eu cu Cuţov sau cu Covaci la munte, dar, ştiţi, pentru mine marea constituie una din marile plăceri. Poate pentru că m-am născut la poalele munţilor..."** — prin ce emoţii a trecut la recentele examene, cît de mult zăboveşte la acvariul de pe faleză pe care-l vizitează în fiecare zi...

— Am un peştişor acolo, unul roşu, adus tocmai de prin Filipine... Cîte o dată mă duc şi stau de vorbă cu el, numai eu singur... Ei, despre cîte nu vorbim...

În acest loc tace, parcă ruşinat de a fi bănuit — el, cel pe care toţi îl cred numai colosul cu pumnii de granit — de o înflorare sufletească proprie marilor sensibili... Poate c-ar vrea să plece, să se apropie de ring, să reintre în rol...

Îi aduc aminte, însă, că mi-e dator cu o explicaţie...

— Ah, da, cum a fost la Cimpina... Frumos, tare frumos, dar zău, parcă m-aş fi aşteptat să fie altfel. Cum altfel ? Poate mai simplu... Toată lumea mă opreа pe stradă şi-mi strîngea mîna de parc-aş fi făcut cea mai mare ispravă cu putinţă... Cînd m-am dus în vizită la Ion Marinescu — ştiţi, profesorul de latină, primul meu antrenor — şi nu l-am găsit acasă, era într-o comisie de bacalaureat, undeva prin Ardeal, soţia dumnealui — n-o să mă credeţi ! — cum m-a văzut în prag a început să plîngă, probabil de bucurie... De fapt, toată Cimpina m-a primit ca pe un învingător, doar mama de cum m-a zărit m-a şi luat în primire : „Şi cum, Ionică, i-ai bătut tu chiar pe toţi ? ! Fugi, mă, de aici că nu cred !" Trebuie să vă mai spun că mama nu s-a uitat de loc la televizor, a zis că nu poate, că dacă o să-mi dea vreunul un pumn şi-o să cad jos nu ştie ce ar fi în stare să facă... De, ce să-i faci, aşa sînt toate mamele...

A tăcut din nou, străluminat de un zîmbet dîncolo de care bănuiam chipul celor dragi, pe care şi-i apropiase deodată, aici, în sala aceasta plină de oameni şi de fum.

Instinctiv i-am întins pachetul de ţigări. A zîmbit uşor, de parcă ar fi asistat la o glumă bună.

Mi-am adus aminte că nu fumează şi că, de curînd, antrenorul Tedi Niculescu îmi spusese despre el că **„e cuminte ca o şcolăriţă"**... După o nouă clipă de tăcere l-am întrebat aşa, deodată, tam-nesam, ce planuri de viitor are...

— Mă bate gîndul să dau la anul examen la I.E.F.S... Mi-ar plăcea tare mult să mă fac antrenor, dar de cîte ori pomenesc despre asta, întîlnesc numai zîmbete : lumea zice că e prea devreme să mă gîndesc la antrenorat. Şi poate are dreptate... Apoi, ca să vă răspund la întrebare, trebuie să vă pomenesc şi de Balcaniada de la Galaţi care va începe în curînd şi care va include, probabil, în program şi o reeditare a finalei europene, căci bulgarul Pandov şi-a anunţat deja participarea. Vă daţi seama, trebuie să mă pregătesc cu atenţie, acum am de apărat un prestigiu care nu e numai al meu, ci al întregii ţări... Ştiţi, deşi bulgarul e un puncheur redutabil, cu o stîngă ca un bolovan, nu mi-e frică de el... Nu, să nu mi-o luaţi în nume de rău, dar eu cred că cel mai greu meci al meu la europene n-a fost finala, ci semifinala, în compania lui Hussing... Vă aduceţi aminte de repriza a doua a întîlnirii cu blondul Hussing ? După ripostul recepţionat imediat după gong au urmat două minute îngrozitoare, în care simţeam că sînt gata să cad... Dar au trecut şi, cu toată îndoiala mamei, i-am bătut pe toţi...

A rîs uşor, gîlgîit, ca un licean. În ring se desfăşura ultimul meci al galei şi ochii amatorilor de autografe îi căutau, tot mai insistent, pe Alexe şi Stumpf, cei doi „tricolori" prezenţi la gală. Discuţia noastră se încheiase...

Înainte de a ne despărţi i-am mulţumit... M-a privit mirat şi mi-a şoptit acolo, în tumultul celor 1 500 de spectatori : **„n-aveţi pentru ce..."**

Ov. IOANIŢOAIA

TELEcronica

OAMENI PE PĂMÎNT

În noaptea de 20 spre 21 iulie, în prima zi de viaţă omenească pe Lună, televiziunea noastră a descoperit tonul familiar, emoţia netrucată, vorba din suflet, expresia cu chip de om. Tudor Vornicu era transfigurat ca şi noi la hotarul sălbatic dintre spaimă şi curaj, în cea mai misterioasă dintre nopţile trăite pe pămînt, de la descoperirea focului încoace. Directorul programelor avea grijă de somnul nostru, de liniştea şi neliniştea noastră, de ore, de timp, de adevăr. El vorbea omeneşte cu „sunetul", cu oamenii din culise, nu mai existau culise, ascunzişuri, ocoluri, guler tare, convenţie, el vorbea omeneşte cu savanţii, cu operatorii, cu funcţionarii care intrau în emisie, ca acasă vecinii, să ne spună ce mai e nou pe stradă, întregul studio era o casă de oameni miniaturizaţi în casca acelui nemaipomenit telepersonaj, descoperit în aceeaşi noapte şi numit Dan Bacalu. N-am vocaţia felicitărilor şi a congratulaţiilor. Nu le voi spune lui Vornicu, lui Bacalu, Mioarei Băleanu (regia de sunet) şi întregii echipe că au fost extraordinari, foarte, etc. Voi spune doar c-au fost oameni pe pămînt şi că pentru televiziunea noastră aceasta e o performanţă echivalentă cu smulgerea din cîmpul gravitaţional realizată de alţi cosmonauţi. A vorbi omeneşte, a vibra omeneşte, a fi natural fie şi în clipe anormale — e aventura spaţială pe care studioul trebuie să o încerce, învingîndu-şi toate spaimele pînă la capăt. Fie — aş spune la această oră a mesajelor selenare — ca acea noapte, cînd un teleast ne-a spus nouă, milioanelor de spectatori întorşi de pe lună : „Hai, duceţi-vă la culcare !" să nu fie uitată vreodată în studiou.

Luni, destins după triumf, Topescu — a cărui întoarcere din concediu se face bine simţită — a încercat însă o butadă care sacrifica adevărul. Un suliţaş finlandez a aruncat peste 90 de metri, a patra performanţă din toate timpurile — ceea ce l-a îndemnat pe reporter să afirme mai în şagă, mai în serios că la ora actuală recordurile de acest gen ni se par banale. Mai în şagă, mai în serios, voi spune că nu cred ; după primii paşi pe lună, nimic din ceea ce-i omenesc, pe pămînt nu mi se pare banal. Dimpotrivă. Ca atare — în limbaj concis de Houston-Lună, voi zice :

Surprinzător de bun, interviul lui Ţiriac acordat lui Buhoiu : bun simţ, calm, echilibru, seriozitate. De necrezut, transmisia pe o singură cameră, dintr-un singur unghiu, pe lung, din spate, a meciului de tenis, unghi bine găsit, ce-i drept, dar monoton, epuizat pînă în pînzele albe. De necrezut, teama de a folosi din plin toate „camerele" pentru a filma jocul. O singură încercare de a cuprinde „dublul" pe lat, de sus, la care s-a renunţat repede. Prea puţine prim-planuri în joc. De loc banală, iniţiativa unui portret Merckx, la cîteva ore după triumful său în Tur. Bogată, vie, servită bine de imagine — informaţia de cînd Ţopescu s-a întors din concediu. Mă repet — dar ştiu de ce spun asta : ce facem cu telesportul cînd singurul său om care a învăţat ce înseamnă telegazetărie pleacă la mare sau, doamne fereşte, cade la pat ? Problemă de loc banală. Surprinzător, admirabil — ca idee, cu încercare de a depăşi informaţia la zi, ca omagiu postum — portretul lui Rafael Osuna, tenismanul dispărut după o mare victorie. Ţopescu l-a plasat în pauza „dublului", între patru oameni vii, într-o clipă în care nimeni nu se gîndea la el. Oricîte corpuri cereşti vom mai cuceri, — a ne gîndi deodată, în plină viaţă, la moarte a aduce în prim plan avioanele noastre sfărîmate, chipurile celor care cad din cer zdrobiţi pe pămînt, tăcerea definitivă a unei inimi ne vor da întotdeauna cea mai acută senzaţie despre cerescul nostru corp uman. Pe oricîte planete vom păşi — un suliţaş finlandez la peste 90 de metri şi un tenisman care elimină Australia din „Cupa Davis", mi se vor părea senzaţionale.

Altfel, de ce am mai cuceri Cosmosul ?

BELPHEGOR